

6 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2020

† ΚΥΡΙΑΚΗ Κς' (Γ ΛΟΥΓΚΑ)

† Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ (†330).

‘**Ηχος α'. Έωθινὸν δ'**.
(τυπικὸν 6ης Δεκ. §§ 4-6).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ο ιερεύς: Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴματιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρδιν, ὁ στεγάζων ἐν ὅδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ. Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἀβυσσος ὡς ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὅδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν. Ο ἔξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὅδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναργοι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερῷων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ο ἔξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἔξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εύφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἀς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία

έννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἥγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ύψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας. Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὔρυχωρος· ἔκει ἔρπετά, ὃν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἄνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἡτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, φαλὼ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Οἱ ἥλιοις ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (**ἐκ γ'**). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἴστωμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ', καὶ Ἀνατολικὸν α', καὶ τοῦ Ιεράρχου Στιχηρὰ Προσόμοια δέ εἰς στ'.

Ἅχος Λαός

Kυριε ε κε κραξα α προ ο ος σε ε ει σα
κου σο ο ον μου ει σα α κου ου σο ον μου ον
Kυ ν ρι ε ε κε κρα α
ξα προ ος σε ε ει σα κου σο ο ον μου ον ον
προ σχες τη φω νη η η η τη η ης δε η η σε
ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι με προ ος σε ε ε
ε ε ει σα κου σο ον μου Kυ ν ν ν ρι ε ε ε

Kα τεν θυν θη η η τω η προ ο ο σε εν χη
η η μου ως θυ μι α α μα α α ε νω ω πι
ο ο ο ον σου ε παρσις τω ων χει ει ρω ων μου θυ
σι α ε σπε ρι ε νη η ει σα κου σον μου Kυ ν
ν ν ρι ε ε ε ε

Στιχολογία ύπὸ Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Θου Kυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ ν

ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημουν ¶
M η εκ κλι νης την καρ δι ανμουεις λογουςπο νη ρι
 ας ^Δ_δ του προ φα σι ζεσθαιπρο φα α σεις εν α μαρ τι
 ι αις ¶
S υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι
 αν ¶ και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ
 των ¶
P αι δεν σει με δι ι καιος εν ε λε ει και ε λεγ
 ξει με ε ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω
 την κε φα λην μουν ¶
O τι ε τι και η προ σεν χη μουν εν ταις εν δο κι
 αις αν των ^Δ_δ κα τε πο θησαν ε χο με να πε τραςοι κρι
 ται αυτων ¶
A κου σο νται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν
 θη σαν ^Δ_δ ω σει πα χοσγης ερ ρα γη ε πι της γης ¶
 δι ε σκορ πι σθητα ο στα αυτων πα ρατον A α δην ¶

Ο τι προς σε Κυ ν ρι ε Κυ ρι ε οι οφθαλμοι

μουν ^Δ_Ω ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χην

μουν ^Π_Ω

Φ ν λαξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στησαν το

μοι ^Δ_Ω και α πο σκαν δα λωντων ερ γα ζο με νων την α νο

μι αν ^Π_Ω

Π ε σουν ται εν α μφι βλη στρω αν των οι α μαρτω

λοι ^Ω_Π κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω ^Π_Ω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου

προ Κυ ν ρι ον ε δε η θην ^Π_Ω

Ε κ χε ω ε νω πι ον αν του την δε η σιν μου

την θλι ψιν μου ε νω πι ον αν του α παγγε λω ^Π_Ω

Ε ν τω εκ λει ει πειν εξ ε μου το πνευ μαμου ^Π_Ω

και συ εγνως τας τρι βους μουν ^Π_Ω

Ε ν ο δω τα αν τη η ε πο ρεν ο μην ^Δ_Ω ε κρου

ψανπα γι δαμοι π

K α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον Δ και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε π

A πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε στιν ο

εκ ζη τω αντηνψυ χην μου π

E κε ε κραξα προς σε Κυ ρι ε ει πα Δ συ ει

η ελ πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζω αντων π

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει νω

θην σφο δρα π

P ν σαιμε εκ των κα τα δι ω κον των με Δ ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν ν περ ε με ε ε π

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὁκτωήχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου π π του ε ξο μο

λο χ γη σασθαι τω ο νο μα τι ι ι ι σου π

T ^{Πα} ας ε σπε ρι νας η μωων ε ε ευ χας π προ σδε

ξαι Α γι ι ε Κυ ν ν ρι ι ι ι ε π και πα ρα

στι ι ι ιν ο ο Θε ο ο ος η η η μων Δι ο εκ
 της πλα νή ης του ε ε εχ θρου σ τον κο ο ο σμον Δι
 λυ τρω σα α α α με ε ε ε νος π
 "Ετερα Στιχηρά, Ανατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ώτά σου προσέχοντα π q εις την φω χ
 νην τηςδε η σε ω ω ω ως μουν π
E Πα ν φραν θη τε ου ρα α νοι Δι σαλ πι σα τε τα θε M
 με λι α τη ης γης π βο η η η σαα τε τα α
 ο ο ο ρη ε ευ φρο συ ν ν νην π ι δου γαρ
M ο Ε εμ μα νου ου ηλ τας α μαρ τι ας η μων τω Σταυ M
 ρω ω προ ο ση η η λωω ω ω σε π και ζω η
 η ην ο δι ι δου ους θα να τον ε νε κρωω σε zω ε
Πα τον Α δαμ α να στη σας ως φι λα α α αν θρωω ω
 ω πος π

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἱεράρχου.

"Οτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν. Ἡχος π Πα φ

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε Κύριε, τίς
 ὑποστήσεται; Δι ο τι πα ρα σοι ο ι ι λα σμοςε στιν π
σ ο τι πα ρα σοι ο ι ι λα σμοςε στιν π

M ν ροις πα α ροι κη σας αι σθη τως μν ρον α

λη θως α νε δει ει χθης μν ρω ροι σθεις νο η τω

Α γι ε Νι κο λα ε Αρ χι ε ραρ χα χρι στη και μν

ρι ζεις τα προ σω πα των πι στει και πο ο θω σ8 την πα να

οι δι μον μνη μην τε λγν των α ει λυ ω ων συμφο ρων

και κιν δυ ν νων τ8 τ8ς και των θλι ψε ων Πα τερ

εν ταις προστον Κυ ρι ον πρε σβει αις σ8

Στίχ. **C.** Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ηλ πι σεν η ψυ χη

μ8 ε πι ι τον Κυ ρι ον

M ν ροις πα α ροι κη σας αι σθη τως μν ρον α

λη θως α νε δει ει χθης μν ρω ροι σθεις νο η τω

Α γι ε Νι κο λα ε Αρ χι ε ραρ χα χρι στη και μν

ρι ζεις τα προ σω πα των πι στει και πο ο θω σ8 την πα να

οι δι μον μνη μην τε λγν των α ει λυ ω ων συμφο ρων

και κιν δυ ν νων τ8 τ8ς και των θλι ψε ων Πα τερ

εν ταις προστον Κυ ρι ονπρε σβει αις σ8

Στίχ. ζ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

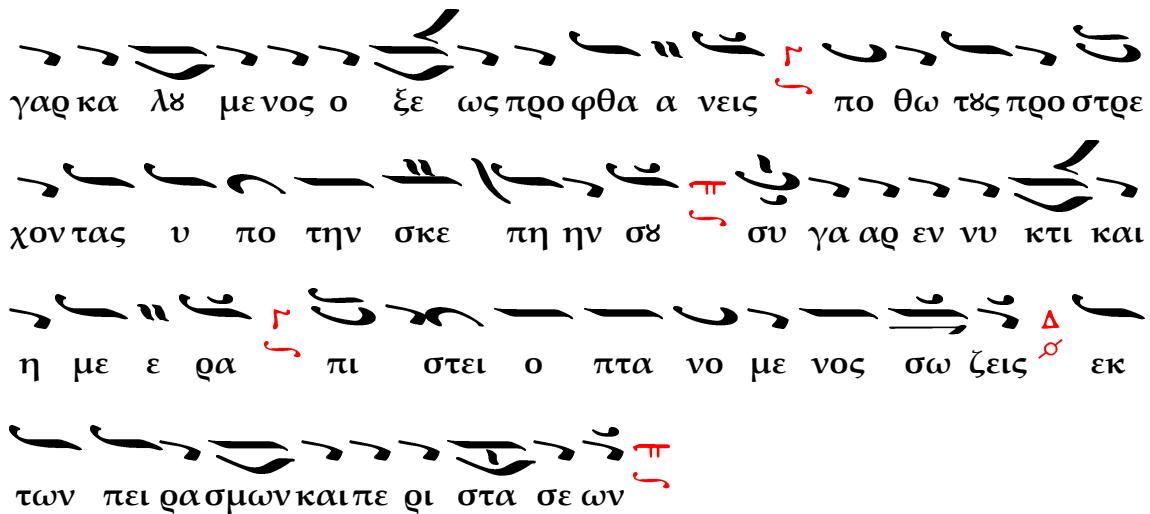
πρωΐας ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι ι τον Κυ ρι ον

N ι ι κη φε ε ρω νυμωσα λη θως τ8 πι στ8 λα
χ α νε δει ει χθης εν πει ρα σμοις κρα ται α A
γι ε Ni κο λα ε θε ρα πον ον τως χρι στ8 παν τα χ8
γαρ κα λ8 μενος ο ξε ως προ φθα α νεις πο θω τ8 προ στρε
χοντας υ πο την σκε πη ην σ8 συ γα αρ εν νυ κτι και
η με ε ρα πι στει ο πτα νο με νος σω ζεις εκ
των πει ρα σμων και πε ρι στα σε ων

Στίχ. γ'. Ὄτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ εκ πα σω των α

νο μι ων αν τ8

N ι ι κη φε ε ρω νυμωσα λη θως τ8 πι στ8 λα
χ α νε δει ει χθης εν πει ρα σμοις κρα ται α A
γι ε Ni κο λα ε θε ρα πον ον τως χρι στ8 παν τα χ8

 γαρ κα λε μενος ο ξε ως προ φθα α νεις πο θω τχς προ στρε
 χοντας υ πο την σκε πη ην σ συ γα αρ εν νυ κτι και
 η με ε ρα πι στει ο πτα νο με νος σω ζεις εκ
 των πει ρα σμων και πε ρι στα σε ων

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ε παι χ νε σα

τε αν το ον παν τες οι λα οι

Ω φθης Κω ων στα ντι νω βα σι λει συν τω Α βλα

βι ωκατ ο ο ναρ και τχ τχς φο βω βα λων 8 τως

αυτοις ει ρη κας λυ σα τε δη εν σπ8 δη της ειρ κτης 8ς

κα τε χε τε δε σμι 8ς α δι ι κως α θω 8ς τυγ χα νον

τας της πα ρα νο μ8σφαγης ο μωως ε αν πα ρα κ8 8

σης εν τευ ξιν ποι η σο μαι α ναξ εκα τα σ8 προς

Κυ ρι ον δε ο μενος

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια
 τοῦ Κυρίου ε με ε νει εις τον αι ω να

M ε ε γας α αν τι ληπ τωρ και θερ μος τοις εν τοις

κιν δυ νοις τε λα 8 σιν π παρ χεις εν δο ξε π Α γι
 ε Νι κο λα ε ι ε φ ο κη φυξ χρι στ⁸ π τοις εν γη και
 τοις πλε 8 σι τοις πορ φω και πε ε λας π οι α συμ πα θε στα
 τος και πρε σβευ της κρα ται ος π ο θε εν συν ελ θον τες βο
 ω ω μεν π πρε σβευ ε προς Κυ ρι ον ο πως φ πα σης
 λυτρω θω μεν πε ρι στα σε ως π
 Δόξα.

Ἔχος π Πα φ

Πα Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι νι ω φ και
 A γι ω Πνευ μα α α τι π

Πα Ι ε φαρ χων την καλ λο ο νην φ και των πα τε φων
 κλε ε ε ο ος π την βρυ ν σιν των θαν μα
Δι α α τω ων π και των πι στων αν τι λη η πτο φα α
 με ε γι ι ι ι στον δ συ νελ θον τες ω ω φι
Πα λε ε ε ε ο ο ο ορ τοι δ α σμα τι κοις ε ε εγ
 κωω μι ι ι οις ν μνη η σω ω ω μεν λε ε γο ο ο

ον τες χαιροις ο των Μυρ ζε ων φρουρου δος και προ ε δρο
 ος σε ε πτος και στυλος α α α πε ρι ι τρεε ε
 ε πτος χαι αι αι αι αι αι δοι οις υ φω στη ηρ παμ
 φα α ε ε στα α α α τε ρι ο τα του κο σμου πε ε
 ε ε ρα α α α τα ρι δι α λα αμπω ω ων τοις θα
 αν μα α α α σι ρι χαι δοι οις των θλι βο με ε
 ε νω ων υ η θει α χα α αρ μο ο σν υ υ νη
 και αι α δι κου με ε ε νων θε ερ μο ο τα το
 ος προ στα α α α της ρι και νυν παμ μα α καρ Νι
 κο ο ο ο ο λα α ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε υ μη παν ση πρε σβεν ω ω ων χρι
 στω ω ω τω ω Θε ε ε ω ρι ν περ των πι στει
 και πο θω τι μων των α α ει ρι την χαρ μο σν υ νον και
 πα νε ε ο ορτον μνη η η μηη η ην σου ρι

Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

Ἅγιος Ἡράκλειος Πατέρας

Kαι νῦν καὶ αἱ εἰ εἰ καὶ εἰς τοὺς αἱ ω ναὶ τῶν αἱ ω
 νῶν αἱ αἱ αἱ μην
Tην παγκοσμίου δοοοξαντην εξ ανθρωπῶν
 Νη Πατέρας αἱ φει εἰ εἰ σαν αἱ καὶ τον Δε σπο τη ην τε ε
 κου ου σαν εἱ την εἰ που φα αἱ αἱ νι ι ι ον
 πυ νυν λην αἱ ν μνησω ω μεν Μαρι ι αν τη ην
 Πατέρας θε εε εε νον αἱ τῶν Ασω μα τω
 αν το ο α α σμα καὶ τῶν πι στῶν το εγ καλ λω ω
 ω ω πι ι ι ι σμα αἱ αν τη γαρ αἱ νε δει ει ει χθη
 ον φα α α νος αἱ καὶ να ο ος της θε ε ο ο ο
 τη η η η τος αἱ αν τη το με σο τει χον της εχ θρας
 κα θε ε λον ου σα εἱ φη νην αν τει ση η ξε ε
 καὶ το βασι λει ο ον η νε ε ε ε ω ω ω ω ω ξε
 ταυ την ουν κα τε χο ον τες της πι στε ως την αγ κυ ν

Εἴσοδος. Ό προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φως ἵλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου,
μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, *
ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Γεόν, * καὶ ἄγιον
Πνεῦμα, Θεόν. * Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς
αἰσίαις, * Γεὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ιλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἕκστασις Διθύρα

Φ ως ι ι λα α ζο ο ον α γι ι α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τς
8 8 Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
ον μα κα α ρος Ι η η ση 8 8 χρι ι
στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η η ην
η η λι ι ι ον δυ ν ν ν σιν ι ι

δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 ν ν μνθ 8 με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα γι νι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε εν μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οις ν ν μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις γι νι ε ε Θε ε 8
 8 8 ζω ω η ηην ο ο ο δι δ8ς δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας.

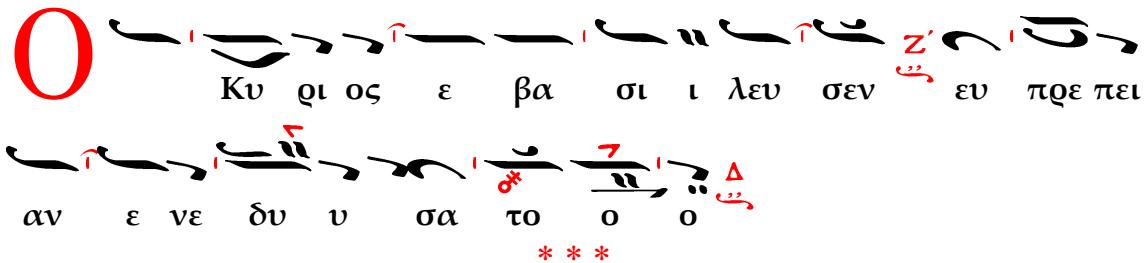
Ὕχος Δι Θ

O κυ ν ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δν ν σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο Δ

O κυ ν ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δν ν σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. Δ

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα

(ι' 7, γ' 13-16, ἔκλογή).

[γ' 6, 34, 35, 4, 12, 14, 17, 5-9· κβ' 21, 19· ιε' 4]

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἀνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θητός, ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν· οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν· εὔγνωστός ἐστι πᾶσι τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτῇ· πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστιν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὡς τέκνα, σεμνὰ γὰρ ἔρῶ· καὶ μακάριος ἀνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοι μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ Σοφία κατεσκεύασα βουλὴν καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλὴ καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἴσχυς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες, εὑρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἀκακοὶ πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἔρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὁρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χείλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ὄγκματα τοῦ στόματός μου· οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὁρθὰ τοῖς εὑρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε Πνεύματος.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(ι' 31-32, ια' 1-12).

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, γλῶσσα δὲ ἀδίκου ἔξολεῖται. Χείλη ἀνδρῶν δικαίων ἐπίστανται χάριτας, στόμα δὲ ἀσεβῶν καταστρέφεται. Ζυγοὶ δόλιοι, βδέλυγμα ἐνώπιον Κυρίου· στάθμιον δὲ δίκαιον, δεκτὸν αὐτῷ. Οὕτων ἐσέλθῃ ὕβρις, ἐκεῖ καὶ ἀτιμία· στόμα δὲ ταπεινῶν μελετᾷ σοφίαν. Τελειότης εὐθέων

όδηγήσει αύτούς, καὶ ὑποσκελισμὸς ἀθετούντων προνομεύσει αύτούς. Οὐκ ὡφελήσει ὑπάρχοντα ἐν ἡμέρᾳ θυμοῦ, δικαιοσύνη δὲ ρύσεται ἀπὸ θανάτου. Ἀποθανὼν δίκαιος ἔλιπε μετάμελον· πρόχειρος δὲ γίνεται καὶ ἐπίχαρτος ἀσεβῶν ἀπώλεια. Δικαιοσύνη ἀμώμου ὀρθοτομεῖ ὁδούς, ἀσέβεια δὲ περιπίπτει ἀδικίᾳ. Δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὀρθῶν ρύσεται αύτούς, τῇ δὲ ἀβουλίᾳ ἀλίσκονται παράνομοι. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὅλυται ἐλπίς· τὸ δὲ καύχημα τῶν ἀσεβῶν ὅλυται. Δίκαιος ἐκ θήρας ἐκδύνει, ἀντ' αὐτοῦ δὲ παραδίδοται ὁ ἀσεβῆς. Ἐν στόματι ἀσεβῶν, παγὶς πολίταις, αἴσθησις δὲ δικαίων, εὔοδος. Ἐν ἀγαθοῖς δικαίων κατώρθωται πόλις, καὶ ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβῶν ἀγαλλίαμα. Ἐν εὐλογίᾳ εὐθέων ὑψωθήσεται πόλις· στόματι δὲ ἀσεβῶν κατασκαφήσεται. Μυκτηρίζει πολίτας ἐνδεής φρενῶν, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἡσυχίαν ὄγει.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(δ' 7-15).

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δέ ἐστι, φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἡγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατῆσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ὁρμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἴδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἴτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἵερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱεροιμονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (**τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης**) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, φαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σου μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Οἱερεύς: Ὄτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητᾷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Οἱ προεστῶτες ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτη ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἴνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ χορός: Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἔξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ

χάριτι.

Τὴν ἔσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ὁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Οἱερεὺς ἐκφώνως·

Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῇ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Ἄμήν.

Οἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ο χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ο χορός· Σοί, Κύριε.

Οἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γεννητοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Ἄμήν.

* * *

Εἰς τὴν Λιτήν, Ἰδιόμελα.

Τίχος Λαζαρί

Ε —————— Μ —————— Πα
να τε νι ι σα ας α κλι ι νως τω ν ψει ει της
γνω ω ω σε ε ε ως και κα το πτεν σας α δη

λως σο φι α ας τον βυ ν θον ^M σαις δι δα χαις κο σμον κα
 τε πλ8 8 8 8 τι ι σας Παα α α τερ ^{Πα} ν περ
 η μων α ει χρι στο ον δυ ν σω ω πει ^π Ι ε ραρ
 χα α Νι κο ο ο λα α α α ε ^π
A ^{Πα} ν θρωπε τ8 Θε 8 και πι στε ε θε ε ρα α α
 πον ^π και οι κο νο με των αυ τ8 8 μν στη η ρι ι ι
 ω ων ^π και α νερ ε πι θυ μι ων των τ8 Πνευ μα τος ^π
 στη λη τε Εμ ψυ χε ε και ε ε ε εμ πν8 8ς ει ει ει
 κων ^π ως θει ον γαρ θη σαν ρο ο ον σε η των Μν ρε ων
 Ε εκ κλη η σι ι α ^π α γα με νη προ ση κα α
 το ^π και πρε σβευ την τω ων ψυ χω ω ω ων η η η η
 μων ^π

Ἴχος Δι Θ.

K ^{Δι} α νο να πι στε ε ως και ει κο ο να πρα ο ο
 ο τη τος ^{Δι} α νε δει ξε σε τη η η ποι μνη η σ8
 χρι στο ο ο ος ο Θε ε ος ^{Δι} Ι ε ρα α α αρ χα

Νι κο ο ο λα α α α ε εν γαρ τοις Μυ ν ν
 δοι οι οις μυ ρι ι ζων δι α λαμπεις φαι δωας τοις
 θει οι οις σθ κα τορ θω ω ω μα α α α σιν ορ
 φα νων και αι χη η η ρω ω ων προ ο στα α α τα
 δι ο ι κε τεν ων μη η πα α αυ ση σω θη η
 ναι τας ψυ χα α ας η η η η μων
Π α τερ Νι κο λα α ε η μυ ρο θη κη τω
 ων λει ψα α α α νω ω ω ων σθ τα Μυ ν ν
 ρα πο ο λι ι 8 8 χει δι ο και αι αι δε σμι ι
 8ς α α κρι ι ι ι ι τως κα τα α α κρι
 θε ε ε ε εν τα ας εν ο νει ρω ω Βα σι ι λει
 τη ο πτα σι α α σθ φα α νει ει εις η λευ θε
 ρω σας θα α να α α τς 8 δε σμω ων και αι φυ ν
 λα α κη ης αλ λα και ννω ω ως το τε και α α
 ει δι ο πτα σι α ας σθ φα α νη η η η θι
 πρε ε σβε ε εν ων ν περ των ψυ χω ω ων

η η η η μων Δι
 Π α α α τερ Νι κο λα α ε ει και τα Μυ ν ρα
 α σι ω ω πα α ε β αλλ ο κο σμος ο ο ο λος ο ν
 πο σ8 8 φω ω τι ι ι σθεις Δι και η τ8 μν ν
 ζ8 8 ε ε ευ ω δι ι α και των θαυ μα των τα πλη
 Γα Δι
 θη α να κρα α α α ζει ει ε ευ φη η μοιοις ν ν
 ν μνωω δι ι ι αις β και οι σω θε ε εν τε ες δι
 α σ8 8 8 κα τα α κρι ι ι τοι Δι συν τοις εν
 Μυ ροις και η η μεις μελ πον τε ε ες βο ω ω ω
 ω με εν φ πρεσβευε σω θη η ναι τας ψυ χα α
 ας η η η η μων Δι

Ἅχος Ρ Πα φ

Π M α α τε ερ Νι κο ο ο ο λα α α α ε Π ι
 B8 τ8 Πα να γι 8 8 8 Πνευ μα α τος β μν ρο θη κη
 υ υ πα αρ χων ω ως ε ε ε αρ μν ρι ζει εις εν
 φρο ο ο ο ο ο ο σν νον Δι των θει ων α ρω

μα α α τω ων χρι ι ι στς π^π των Α πο στο λωων
γαδ μι μη της γε ε νο ο με ε ε νος π^π την οι
κ8 με νην πε ρι ι πο λε ε ευ εις δι α των
λο ο γων των θαν μα α α τωω ω ων σ8 π^π ο
θεν και τοις πορ ρω ω Ως ε ε γγυς Δι δι ο νει ει ει
ει ει ρω ων ο ο πτα νο ο ο με ε ε ε νος Δι
Πα εκ θα να τς λν τρ8 8 8 σαι τς α δι κω ψη η
φω θνη η σκειν με ε ε ελ λο ο ο ον τας π^π δι α
σωζωνπα ρα α δο ο ξως εκ κιν δν υ νων πο ολ λων
τς ε πι κα λ8 με ε ε ν8 8 8 σε π^π
δι ο ο ο και η η μας των ε πεμ βαι νο ο
ο ο ον τω ω ω ωνδυσ χε ε ρων Δι ε λευ θε ρω ω
σον σαι αι αι αις πρε ε σβει ει ει αις τς α ει
ει ει α νευ φη η μ8ν τα ας σε ε π^π

Ἔχος Πα

E Πα ν δ8 λε α γα θε και πι ι στε ε ευ ερ γα α τα

τά αμ πε λω ω ω νο ος Χρι ι ι στά συ και
 το βα δος της η με δας ε βα στα σας συ και το
 δο θεν σοι τα λαν τον ε πη ην ξη η η σας και τοις
 με τα σε Ελ θώ σιν 8 8 8κ ε φθο ο νη η η
 η σας δι ο πν λη σοι 8 ζα νων η νε ε ε ε
 ω ω ω ω κται εισ ελ θε εις την χα ζαν τά Κυ ρι
 8 σδ δα και πρε σβε ευ ε ν περ η η μων Δ α γι
 ε ε Νι κο ο ο λα α α α ε
 ᾨχος πλη Νη 2

E Ις αι αι αι αι αι νον ε δρα α με ες τά Κυ
 ρι 8 8 Νι κο ο ο λα α α α ε εν τη
 προσ και αι αι αι ρω ζω ω η και αν τος σε Ε ε
 δο ξα α σεν εν τη ε πρ δρα νι ω και ο ο ο ον
 τω ως ζω ω ω η δι ο ο παρ ρη σι αν κε
 κτη με ε νος προς α αν τον ι κε ε ε τε
 ε ε εν ε ε σω θη η ναι τας ψυ χα α α ας η η η η

μων
μων

Δόξα.

Ἔχος πᾶς Νη ω

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και γι νι ω και Α γι ω
Πνε ε ε εν μα α α α τι
T ων αν δρα γα θη μα τωων σ8 Ο σι ε ε Πα α
τερ ο καρ πος ε ε φαιδρυ νε των πι ι στω ω ων
τας κα α αρ δι ι ι ι ας τις γαρ α α κ8 8 8
ων την α με τρο ο ο ον σ8 8 τα α α πει ει νω ω
ω σιν την υ πο μο νην ζκ ε ε θα α α α
μα α α α σε την προς τας πε νη η τας ι λα
ρο ο ο ο τη η τα α θλι βο με ε ε νων το
συμ πα α θες παν τας θε ο πρε πως ε ε δι ι ι
δα α α α ξας Ι ε ραρ χα Νι ι κο ο ο ο
λα α α α ε και νυν τον α μα ραν τι ι νον α να
δη σα με ε νο ος στε ε ε φα α α α νον πρε ε

ε σβε ε ε ευ ε ε ν πε ε ερ των ψυ χω ω ω ων
η η η η μων

K αι νν υνκαι α α ει και εις τ8ς αι αι ω
ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην

B η θλε εμ ε τοι οι μα α ζου ευ τρε πι ι
ζε ε ε σθω η η η φα α α α α τνη το σπη
η λαιον δε χε ε ε σθωω η η α α λη θει α α
η ηλ θεν η ησκι α πα ρε ε ε δρα α α α
με και Θε ος α αν θρω ω ποιοις εκ Παρ θε ε νου ον
πε ε φα νε ε ε ρωω ω ω ται μορ φω θεις το
καθη μα ας και θε ω σας το προ ο ο ο σλη η η ημ
μα δι ο Α α δα αμ α α να α νε ου ου ου ται αι
M συν τη Ε ευ α κρα α α ζο ο ο ον τες ε πι
ι γης ευ δο κι ι ι α α ε ε πε φα α α νη σω
σαι το γε ε ε ε νο ος η η η μω ω ω
ων

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.
Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἔχος Λ Πα φ

T ^{Πα} ω πα θεισου χρι στε πα θων η λευ θε ρω θη μεν ^Δ δ
 και τη α να στα σεισου εκ φθο ρας ε λυ τρω θη μεν Ku
 ρι ε δο ο ξα α σοι ^π

Ἐτερα Στιχηρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ,

ῶν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,

ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Ἰωάννου Ἄμήν,

τὸ δὲ Ἄμήν ἐστι μέσον τοῦ Ἀνύμφευτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,
 ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν ^Δ χ ^Δ και πε ρι ε ζω σα το ^Δ δ

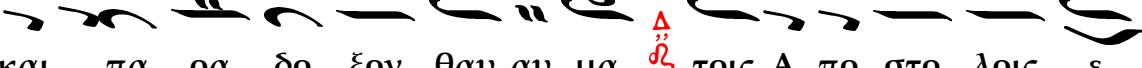
A ^{Πα} γαλ λι α σθωη κτι σις ου ρα νοι οι ευφραινε
 σθωσαν ^π χει ρας κρο τει τω τα ε θνημε τευφρο συ νης ^Δ δ
 χρι στος γαρ ο Σω τηρ η μων τω σταυ ρω προ ση λω σε τας
 α μαρ τι ι ας η μων ^π και τον θα να τον νε κρω ω ω
 σας ^z ζω ην η μι ιν ε δω ρη σα το πε πτω κο τα
 τον A δαμ ^π παγ γε νη α να στη σας ως φι λα αν θρω
 πος ^π

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην ^Δ χ ^Δ η τις ου σα

λευ θη σε ται Δ
B Πα α σι λευς υ παρχωνου ρα νου και γη ης α κα τα λη
 πτε ε κων ε σταυρω σαι δι α φι λαν θρω πι ι αν π
 ον ο Α δης συ ναν τη σας κα τω θε νε πι κρανθη
 και δι και ων ψυ χαι δε ξα με ναι η γαλ λι α
 σαν το π Α δαμ δε ι δων σε τον κτι στην Δ εν τοις κα
 τα χθο νι οις α νε στη π ω του θαν μα τος πως θα
 να α του ε γεν σα το η των α πα αν των ζω η Δ
 αλλ η ως η βου λη η θη κο σμον φω τι ι σαι κραν γα
 ζον τα και λε γον τα Δ ο α να στας εκ των νε κρων Κυ
 ρι ε δο ο ξα α σοι π

Στίχ. Γ. Τῷ οἶκῷ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε Δ εις μα κρο τη

τα η με ρων Δ
Γ Πα ν ναι αι κες μν ρο φο ροι μν ρα φε ρου σαι με
 τα σπου δης και ο δυρ μου τον τα φον σου κα τε
 λα βον και μη εν ρου σαι το α α χραν τον σω μα

 σου **Δ** πα ρα δε του αγ γε λου μα θου σαι το και νο ον

 και πα ρα δο ξον θαυ αυ μα **Δ** τοις Α πο στο λοις ε

 λε γον **¶** α νε ε στη ο Κυ ρι ος πα ρε χωντω κοσμω

 το με γα ε ε λε ε ος **¶**
Ηχος Παθ

Πα
Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και γι υι ω **Δ** και

 Α γι ω Πνευ μα α α τι **¶**

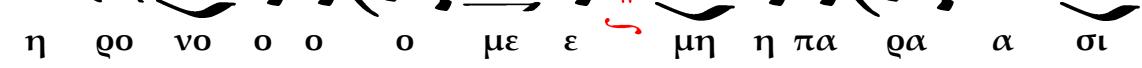
Πα
A ν θρωπε του Θε ε ου ου και αι πι στε ε θε

 ρα α α πον **¶** λει τουρ γε ε ε Κυ υ ρι ι ι ου

 α νερ ε πι θυ μι ι ων **Δ** σκε ευ ος ε ε κλο ο

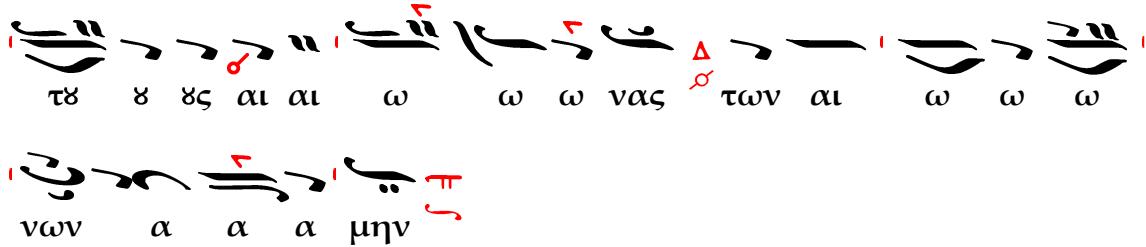
 ο γης **¶** στυ ν λε και ε ε δραι αι ω μα α τη η ης

 Ε ε εκ κλη η σι ι ι ας **Δ** βα σι λει ει ας κλη η

 η ρο νο ο ο ο με ε **¶** μη η πα ρα α σι

 ι ι ω ω πη η η σης **Δ** του βο αν υ περ η μω ων προς

 Κυ υ υ ρι ι ι ι ον **¶**

Πα
K αι νυ ν ν ν και αι αι α α ει **Δ** και εις

 τάς αι αι ω ω νας των αι ω ω ω
 νων α α α μην

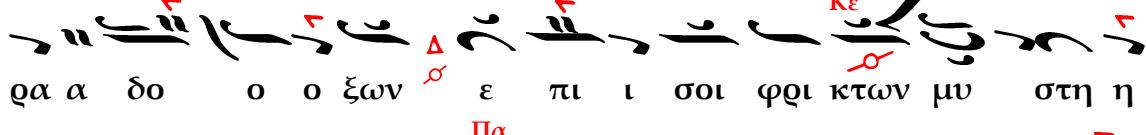
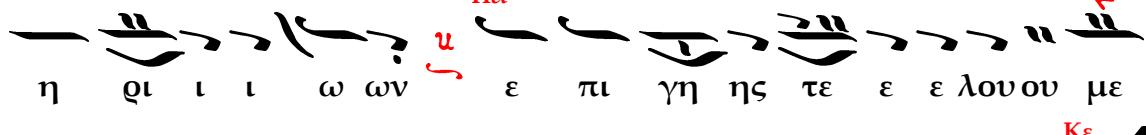
Πα

 νυμ φευ τε ε ε Πα αρ θε ε ε νε πο ο
Δι

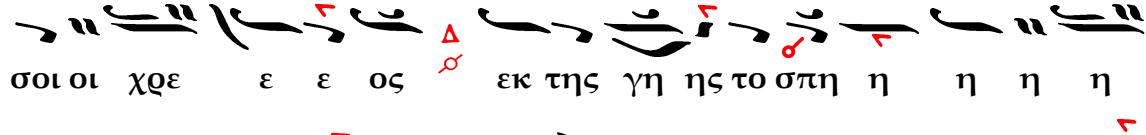
 θε ε εν η η η η κεις τις ο τε κω ω αν σε
Πα

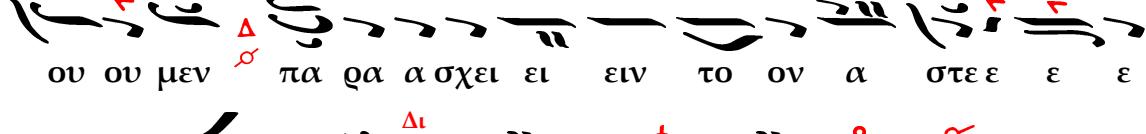
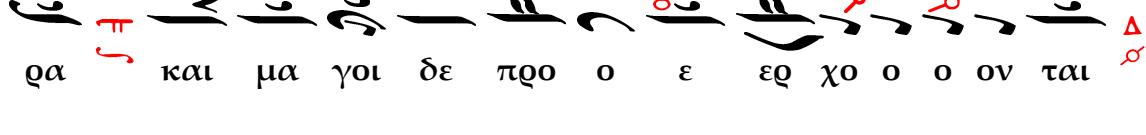
 τι ις και αι αι η μη η τη η η ηρ σου πως τον κτι

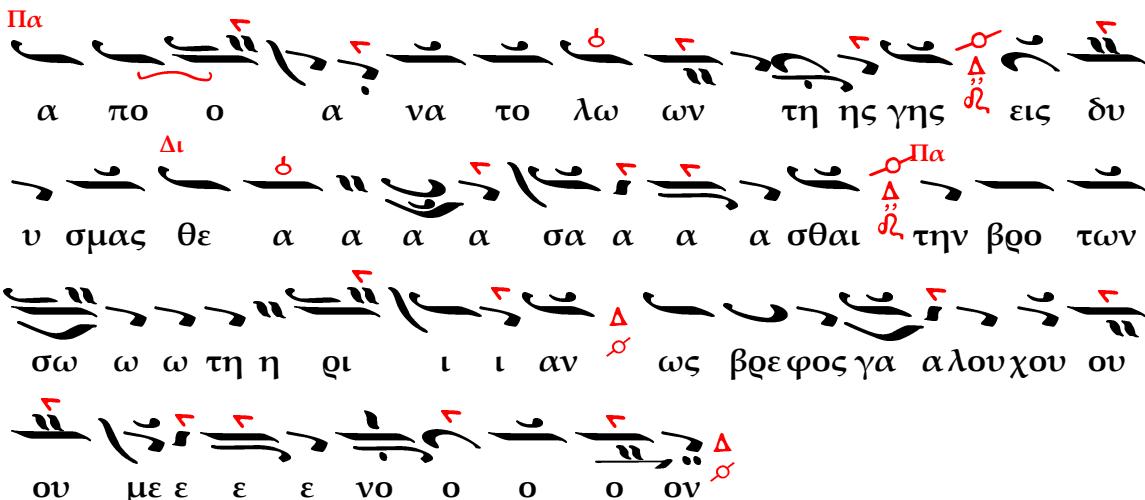
 ιστην φε ρεις ε ε εν α αγ κα α α λαις πως ουκ ε

 φθα α ρης τη ην νη η η δυν με γα λων πα α α
Κε

 ρα α δο ο ο ξων ε πι ι σοι φρι κτων μυ στη η
Πα

 η ρι ι ι ω αν ε πι γη ης τε ε ε λουον με
Κε

 ε νων ο ο ρω ω μεν Πα α να γι ι ι ι α και
Πα

 προ εν τρε πι ι ζο ο ο μεν ε πα ξι ο ο ον

 σοι οι χρε ε ε ος εκ της γη ης το σπη η η η η

 η λαι ο ο ον και ου ρα νο ο ον αι αι του

 ον ου μεν πα ρα α σχει ει ειν το ον α στεε ε ε
Δι

 ρα και μα γοι δε προ ο ε ερ χο ο ο ον ται

**Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ
΄Ωδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)**

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ὅρμα σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἴδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

΄Ο ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

**Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρίς)**

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔνεκεν τοῦ ὄνοματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ὄφεις ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ως καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ δῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Οἱ ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γενοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ χοροί: Ἄμην.

Ἄπολυτίκια.
Ἄπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

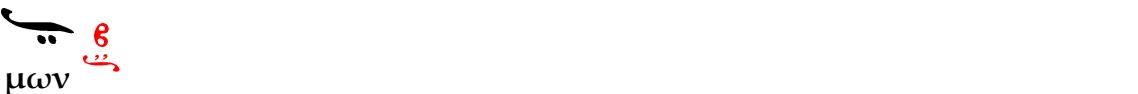
Ὕχος Λ Πα φ

Tου λι θουσφραγι σθεντος υ πο των Ι ου δαι αν και
 στρα τι ω των φυ λα σσον των το α χραν τον σου σω ω
 μα ^Δ _δ α νε ε στης τρι η με ρος Σω τηρ δω ρου με
 νος τω κο σμωτηνζωην δι α του το αι δυ να α
 μεις των ου ρα νων ε βο ων σοι Ζω ο δο ο τα ^π _ρ
 δο ο ξα τη α να στα σεισου Χρι στε δο ο ξα τη βα
 σι λει α σου ^Δ _δ δο ξα τη οι κο νο μι α σου μο νε φι
 λα αν θρωω πε ^π _ρ

Δόξα. Τοῦ Ιεράρχου.

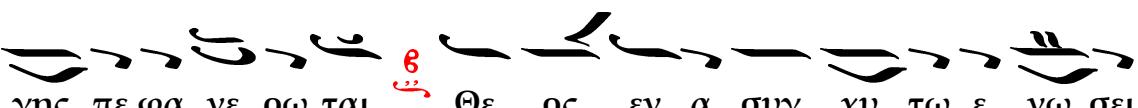
Ὕχος Λ Δι φ

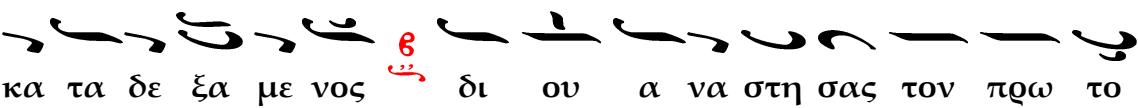
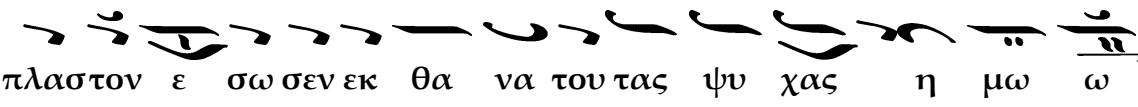
Kα νο να πι στε ως και ει κο να πρα ο τη τος ^ρ
 ε γιρα τει ας δι δα σκαλον α νε δει ξε σε τη ποι οι
 μνησου ^Δ _δ η των πραγ μα των α λη θει α ^ρ δι α του το
 ε κτη σω τη τα πει νω σει τα ν ψη λα ^Δ _δ τη πτω
 χει α τα πλ8 σι α ^ρ πα τερ Ι ε ραρ χα Νι κο λα ε ^Δ _δ

 πρε σβευ ε χρι στω τω Θε ω σα θη ναι τας ψυ χας η

 μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Tο απ αι ω νος α πο κρυφονκαι Αγ γε λοις α γνω

 στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι

 γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συγ χυ τω ε νω σει

 σαρκου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων

 κα τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον πρω το

 πλαστον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η μω ω

 ων

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια,

ἐδὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

‘Ο διάκονος· Σοφία.

‘Ο ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

‘Ο Ἱερεύς·

‘Ο ὃν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὔσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

‘Ο Ἱερεύς· Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

‘Ο ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως

Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

‘Ο ιερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

‘Ο ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ. Πάτερ ἄγιε, εὐλόγησον.

‘Ο ιερεύς· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἵκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἀγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ὀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, τοῦ ἀγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

‘Ο λαός· Ἄμην.

* * * * *